

Arrest

nr. 94 643 van 8 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die loco advocaat E. SCHOUTEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op het Rijk binnen en diende op 26 juli 2011 een asielaanvraag in. Op 15 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Equatoriaal-Guinese nationaliteit te bezitten, tot de Fang-etnie te behoren en uit Bata afkomstig te zijn. U verbleef sedert oktober 2008 in Malabo 2 bij uw ouders en uw zus. U was op dat moment 22 jaar. Daarvoor verbleef u bij uw tante in Malabo. U studeerde aan de middelbare school en daarnaast volgde u een opleiding wiskunde en economie. In 2008 stopte u met uw studies. U werd ziek en uw vader, M. E., wilde u naar de universiteit in de USA sturen. Uw vader werkte al meer dan twaalf jaar voor een oppositiepartij, de CSPDS (Convegencial para la democracia social (sic)). Hij vertegenwoordigde de secretaris van de partij, Placido Mico Abogo. Daarvoor werkte hij voor de overheid, hij maakte deel uit van de douane. Op 17 februari 2009 werd er een poging tot staatsgreep gepleegd in uw land van herkomst door personen afkomstig uit de Niger Delta. Leden van de oppositie werden echter beschuldigd van medeplichtigheid aan deze staatsgreep. In mei – juni 2009 werden u en uw vader door voor u onbekende mensen in het zwart -u vermoedt dat ze van de overheid zijn meegenomen naar een voor u onbekende bestemming in het bos. U werd met uw vader achtergelaten in een woning. Uw vader zei dat jullie gedood zouden worden en dat dit verband hield met de staatsgreep die was gepleegd. De mannen zeiden jullie dat jullie de president wilden vermoorden en dat jullie daarom zouden worden gedood. U werd gescheiden van uw vader. Op een dag werd u meegenomen en moest u toezien hoe uw vader werd gedood met een geweerschot. U kreeg een slag met een pistool boven uw linkeroog en verloor het bewustzijn. Op 1 januari 2010 namen twee mannen u mee en lieten ze u vrij aan een weg in het bos. U kwam er drie personen tegen, waaronder twee vrienden van uw ouders, van wie u de naam niet kent. Ze zeiden dat u geluk had gehad en brachten u per boot naar Marokko, alwaar u verzorging kreeg. U werd op een dag meegenomen naar de luchthaven, alwaar u het vliegtuig nam naar België, alwaar u op 4 januari 2010 toekwam. Een voor u onbekende man zei u op hem te wachten. Na enige discussie kon u de luchthaven verlaten met de voor u onbekende man. Hij zette u op een trein en hij liet u er achter. U sprak een Spaanstalige man aan, die u naar de Dienst Vreemdelingenzaken bracht, alwaar u op 6 januari 2010 asiel aanvroeg. U legt ter staving van uw asielaanvraag een medisch attest (dd. 10 december 2010 van psychiater dr. H. T.) voor, waarin melding wordt gemaakt van elementen van post-traumatische stress.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U baseert uw asielaanvraag op de activiteiten van uw vader, M. E., voor de oppositiepartij, CSPDS (Convegencial para la democracia social) en de daarmee verbonden beschuldigingen van medeplichtigheid aan een poging tot staatsgreep op 17 februari 2009. U vreest bij terugkeer, net zoals uw vader, te worden gedood om deze reden.

Gezien de afwezigheid van elk tastbaar begin van bewijs, berust de geloofwaardigheid van uw asielrelaas enkel op uw verklaringen, die samenhangend en aannemelijk dienen te zijn. We stellen dienaangaande echter vast dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd. Bovendien worden uw verklaringen in het geheel niet ondersteund door de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, hetgeen in bijkomende en in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op de helling plaatst.

Vooreerst kan er in het geheel geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat uw vader gedurende meer dan twaalf jaar voor de CPDS zou hebben gewerkt als vertegenwoordiger van de secretaris, Placido Mico Abogo. Uw verklaringen in dit verband zijn immers niet alleen erg vaag, maar bovendien worden deze niet ondersteund door de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (zie Antwoorddocument Cedoca, gne 2010-001w, dd. 12 januari 2011). Zo is het opmerkelijk dat u beweerde dat uw vader voor de partij Convegencial para la democracia social werkte (met als afkorting CSPDS) (gehoorverslag, p. 4), terwijl het in werkelijkheid om de Convergencia para la democracia social gaat (met als afkorting CPDS). Op de vraag van het Commissariaat-generaal wat uw vader voor de partij deed en wat zijn taken waren, kon u enkel antwoorden dat hij de secretaris, Placido Mico Abogo, vertegenwoordigde (gehoorverslag, p. 4), maar dat is dan ook de enige informatie die u kan verstrekken (gehoorverslag, pp. 4 en 5). U weet niet of hij een bepaalde functie had en u kan evenmin preciseren of hij zelf lid was van de partij. U kan enkel zeggen dat hij met de oppositie samenwerkte (gehoorverslag, p. 5). U kan evenmin preciseren waar uw vader werkte (gehoorverslag, p. 7) en namen van collega's waarmee hij samenwerkte zijn u onbekend (gehoorverslag, pp. 7 en 8). U kon vertellen dat uw vader soms reisde voor zijn werk (naar Spanje en andere landen), maar u wist niet wat hij daar dan moest gaan doen (gehoorverslag, p. 8). U bevestigde dat uw vader soms in de pers kwam

als vertegenwoordiger van de secretaris, maar in welke kranten of in welke pers dit dan wel was kon u niet zeggen (gehoorverslag, p. 8). Uw uitleg voor deze flagrante onwetendheden betreffende de werkzaamheden van uw vader, met name dat u niet goed kunt opschieten met politici (gehoorverslag, p. 4) en dat u niet hield van zijn werk (gehoorverslag, p. 8), is in het geheel niet afdoende om te verklaren waarom u niet meer details kan geven over de activiteiten van uw vader, gezien hij dit werk -aldus uw verklaringen- reeds meer dan 12 jaar deed (gehoorverslag, p. 5). Hetzelfde geldt voor de uitleg van uw raadvrouw, meester Tieleman, met name dat u zich heeft afgezet tegen de politiek en dat u een hele tijd bij uw tante heeft gewoond (vanaf uw 13 jaar tot uw 22 jaar) en slechts de laatste jaren bij uw ouders verbleef (gehoorverslag, p. 9). Redelijkerwijze zou er toch verwacht kunnen worden dat u, die uw asielaanvraag baseert op de vervolging van uw vader omwille van zijn werkzaamheden voor de CPDS en de daarmee verbonden vervolgingen omwille van beschuldiging van poging tot staatsgreep, toch enige toelichtingen zou kunnen geven met betrekking tot het beroepsleven van uw vader, zonder dat wordt vereist dat u elk detail van de activiteiten van uw vader zou kennen. De vaststelling dat u enkel kan zeggen dat uw vader de secretaris van de partij vertegenwoordigde en voor het overige totaal in het duister tast omtrent zijn activiteiten, brengt de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig in het gedrang. Te meer daar u zelf geen bewijsstukken aanbrengt die zouden kunnen aantonen dat uw vader voor deze partij zou hebben gewerkt. Uit het door u aangebrachte medische attest (dd. 10 december 2010), waar verder in detail op zal worden ingegaan, blijkt evenmin dat het voor u onmogelijk zou zijn om toelichtingen te verstrekken omtrent het beroepsleven van uw vader of dat u hierdoor gehinderd zou worden door geheugenproblemen in dit verband. Uit het gehoorverslag kan evenmin worden afgeleid dat u verhinderd zou zijn geweest om op een normale wijze verklaringen af te leggen. De voorgehouden psychologische problemen bieden derhalve geenszins een verklaring voor de onwetendheden en vaagheden met betrekking tot de activiteiten van uw vader en tonen evenmin, zoals hierna zal blijken, de waarachtigheid aan van de aangevoerde feiten. Hoe dan ook blijkt uit voormelde informatie dat de heer Placido Mico Abogo, de secretaris-generaal van de CPDS in een e-mail (dd. 11-12.01.2010) verklaart dat hij de naam M. E. niet kan identificeren als een naaste medewerker van hem. Hij stelt uitdrukkelijk geen naaste medewerker te hebben gehad die aan deze naam beantwoordt, hetgeen voorgaande vaststelling, met name dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat uw vader voor de CPDS zou hebben gewerkt als vertegenwoordiger van de secretaris, alleen maar kan bevestigen en dit los van uw ziektebeeld.

Samenhangend met voorgaande vaststellingen, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw verklaring dat leden van de CPDS, en meer bepaald uw vader en bijgevolg ook uzelf, zouden zijn beschuldigd en vervolgd van medeplichtigheid van de poging tot staatsgreep van 17 februari 2009. Niet alleen kan u hierover niet de minste bewijsstukken aanbrengen (zoals krantenartikelen, mensenrechtenrapporten, ...), maar bovendien wordt uw bewering in het geheel niet ondersteund door de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (zie Antwoorddocument Cedoca, gne 2010-001w, dd. 12 januari 2011). De heer Placido Mico Abogo, secretaris-generaal van de Convergencia Para la Democracia Social, bevestigt in de hiervoor vermelde e-mail dat "militanten en sympathisanten van de CPDS niet vervolgd of lastig gevallen werden omwille van de feiten in 2009, die betrekking hebben op de poging tot bestorming van het presidentiële paleis van Malabo. Het waren enkel leden van de UP die het slachtoffer van dergelijke vervolging waren". Een rapport over de mensenrechtensituatie in 2009 in Equatoriaal Guinea, opgesteld door de Convergencia Para la Democracia Social (toegevoegd aan de hiervoor vermelde informatie), vermeldt nergens de naam M. E. en maakt evenmin melding van de vervolging van leden of sympathisanten van het CPDS als gevolg van de poging tot staatsgreep in februari 2009. Ook andere bronnen, zoals het mensenrechtenrapport van het US Department of State over Equatoriaal Guinea in 2009, of de jaarrapporten voor 2009 van Human Rights Watch, Amnesty International of Freedom House, maken geen melding van M. E., noch van geweld tegen leden van het CPDS in 2009. Uw raadvrouw, meester Julie Tieleman, gaf aan op het einde van het gehoor voor het Commissariaat-generaal dat zij zelf ook meer info zou trachten aan te brengen (gehoorverslag, p. 9), maar bleef daar tot op heden toe in gebreke. U kan bijgevolg niet aannemelijk maken dat leden van de oppositie, en meer bepaald personen actief voor de CPDS zoals uw vader, vervolgd zouden zijn geweest omwille van de poging tot staatsgreep in Equatoriaal Guinea op 17 februari 2009. Het door u voorgelegde medische attest (dd. 10 december 2010 van psychiater dr. H. Theisen) kan bovenstaande conclusies niet wijzigen. Dit attest maakt enkel melding van "des éléments de stress post-traumatique" en dit betekent niet dat u ook effectief aan post-traumatisch stresssyndroom lijdt. Daarenboven kan worden opgemerkt dat dit medisch attest geen sluitend bewijs kan vormen voor de omstandigheden waarin u uw aandoening opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke

of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. Het door u neergelegde attest is aldus geen bewijs van de door u aangehaalde feiten van vervolging die overigens, zoals hiervoor vastgesteld, worden tegengesproken door objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Er kan dan ook bezwaarlijk worden aangenomen dat uw psychologische problemen hun grond zouden vinden in de door u aangehaalde feiten die zich in uw land van oorsprong hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend. U bent niet in het bezit van enig document ter staving van uw identiteit of uw reisweg. De vaststelling dat u niet kan preciseren met welke documenten u heeft gereisd of wie de vrienden van uw vader waren die u stonden op te wachten na uw vrijlating en die u naar Marokko brachten (en vervolgens naar België) (gehoorverslag, p. 7), houdt opnieuw een negatieve indicatie in van de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept als "ENIGE MIDDEL" de "Schending van artikel 1 Conventie van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet"; "Schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet" en de "Schending van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur" in.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart dat zijn vader actief was voor de oppositiepartij CSPDS. Toen er in 2009 een poging tot een staatsgreep werd gepleegd, werden oppositieleiden beschuldigd van medeplichtigheid, en werd hij samen met zijn vader gearresteerd. Zijn vader werd gedood maar hij werd vrijgelaten en kon ontkomen, waarna hij naar Europa vluchtte.

3.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*,

Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker verklaarde dat zijn *"identiteitskaart werd afgenomen door aanhangers van de regering"*, dat hij door vrienden van zijn vader naar Europa werd gebracht, eerst per boot naar Marokko en vervolgens per vliegtuig naar België. Verzoeker weet echter niet met welke documenten hij reisde (gehoorverslag CGVS, p. 7), en verklaarde *"Ik heb zelf geen documenten in mijn handen gehad"*, en dat hij geen andere gegevens kent over de reis omdat *"ik zat onder de medicamenten"* (verslag DVZ). Voor zover verzoeker stelt dat hij illegaal reisde en de grensinspectiediensten heeft kunnen omzeilen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij dit nauwgezet en overtuigend kan toelichten, wat niet het geval is. Dit hypothekeert zijn algehele geloofwaardigheid alsook zijn verklaringen illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen en aldus nalaat aan te tonen wanneer hij in werkelijkheid zijn land heeft verlaten.

3.4. De commissaris-generaal hecht geen geloof aan verzoekers asielmotieven. Verzoeker heeft vooreerst geen enkel bewijsstuk neergelegd ter adstructie van zijn relaas, hij toont niet aan dat zijn vader vroeger actief was voor de overheid, noch dat hij sinds 12 jaar tewerkgesteld is bij de oppositiepartij CSPDS, noch dat hij hierdoor werd geviséerd en vervolgd naar aanleiding van de bestorming van het presidentiële paleis van Malabo in 2009. Bovendien zijn verzoekers verklaringen uiterst vaag, behept met tal van hiaten die de kern raken van het asielrelaas en bovendien in strijd met objectieve informatie waarover de commissaris-generaal beschikt. Verzoeker was geheel onbekend met het politiek engagement van zijn vader. Verzoeker beweert dat zijn vader gedurende 12 jaar actief was voor de CSPDS, maar kent de correcte naam van de CSPDS voluit niet, weet niet of zijn vader al dan niet lid was, noch wat zijn functie, taken en activiteiten waren, noch waar hij werkte. Verzoeker kent evenmin namen van collega's van zijn vader, en kan evenmin zijn zakenreizen en verschijningen in de pers toelichten. Verzoekers kennis van de activiteiten van zijn vader beperkte zich aldus tot het loutere gegeven dat hij de secretaris-generaal P.M.A. vertegenwoordigde (gehoorverslag CGVS, p.5-8). Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker de secretaris-generaal heeft gecontacteerd, en deze antwoordde dat hij verzoekers vader niet kende en nooit een naaste medewerker heeft gehad met deze naam. Verder wijst de commissaris-generaal er terecht op dat verzoekers verklaringen evenmin stroken met objectieve informatie, nu uit algemene rapporten niet blijkt dat militanten of sympathisanten naar aanleiding van de poging tot staatsgreep in 2009 werden vervolgd, en nergens de naam van verzoekers vader wordt vermeld en evenmin gewag wordt gemaakt van geweld tegen leden van de CSPDS.

3.5. Verzoeker voert aan dat hij *"heeft duidelijk gezegd dat hij geen enkele interesse heeft in politiek en er zelfs verre van wil blijven"*, dat hij *"keurde het werk dat zijn vader deed niet goed en was bang dat hij gedood zou worden"*, en acht het *"dus zeer normaal dat de verklaringen die verzoeker aflegt over het werk van zijn vader vaag zijn"* omdat *"het tegenovergestelde zou tegenstrijdig zijn met zijn desinteresse en zelfs afkeer"*.

3.5.1. Verzoeker verklaarde dat hij studeerde aan de middelbare school, daarnaast nog aanvullende studies wiskunde en economie volgde, en van plan was om aan de universiteit in de Verenigde Staten te gaan studeren (gehoorverslag CGVS, p.3), wat erop wijst dat hij een intelligente jongeman is met duidelijke toekomstplannen die deels in het buitenland liggen en aldus voorbereid dienen te worden. Verzoeker is effectief naar Europa vertrokken en toont daarmee aan dat hij in staat is een gedeelte van zijn plannen ook daadwerkelijk te realiseren. De Raad ziet dan ook niet in dat zelfs indien verzoeker afkerig stond tegenover de politiek en de activiteiten van zijn vader, deze en wat daarbij publiek bekend is, geheel aan hem konden voorbijgaan terwijl dit zijn eigen veiligheid aanbelangde en hij hierdoor uiteindelijk diende te vluchten naar Europa. De vaststelling dat verzoeker zelfs een geheel verkeerd beeld van deze politieke situatie had toont dan ook aan dat verzoekers vertrek naar het buitenland niet kadert in een overwogen veiligheidsprobleem. Dat verzoeker geen kennis heeft van politiek kan ook bezwaarlijk vergoelijken dat zijn asielrelaas in strijd is met objectieve informatie.

3.6. Verzoeker argumenteert verder dat hij heeft *"last van PostTraumatisch Stress Syndroom"*, wat *"werd gediagnosticeerd door een psychiater"*. PTSS *"is een psychische aandoening, een angststoornis"* die ontstaat *"als gevolg van ernstige stressgevendende situaties, waarbij sprake is van levensbedreiging, ernstig lichamelijk letsel of een bedreiging van de fysieke integriteit"*. Verzoeker meent dat *"Het feit dat*

verzoeker aan deze stoornis lijdt, ondersteunt zijn vluchtverhaal. Dit zou immers logischerwijze een gevolg kunnen zijn van de maandenlange opsluiting en van het zien vermoord worden van verzoekers vader". Verzoeker legt een "psychiatrisch verslag" neer waarin "wordt duidelijk gesteld dat verzoeker lijdt aan een aantal onrustwekkende symptomen als gevolg van de zeer traumatiserende gebeurtenissen in het land van herkomst". Verzoeker argumenteert dat de "psychiater ziet wel degelijk een direct verband" nu de psychiater "is een arts die 13 jaar gestudeerd heeft om haar titel te mogen dragen" en "is wel degelijk geplaatst om zulk verband te trekken, veel beter dan de ambtenaar van het CGVS".

3.7. Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar aandoeningen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Verzoeker toont niet aan dat een psychiater echter wel dermate gekwalificeerd is dat hij louter op basis van de verklaringen en gedragingen van een patiënt met zekerheid kan inschatten welke concrete gebeurtenissen er hebben plaatsgevonden die tot de aandoeningen hebben geleid, en in welke context.

3.8. Hoe dan ook gaat verzoeker eraan voorbij dat de vaagheden en onaannemelijkheden in zijn verklaringen die hem worden aangewreven, geen betrekking hebben op de traumatische gebeurtenissen waar hij op wijst en die hij zou verdrongen hebben, met name zijn detentie en de executie van zijn vader, maar op feiten uit zijn eigen leefwereld waarmee hij reeds jarenlang dagelijks werd geconfronteerd, met name inzake het politiek activisme van zijn vader. Daargelaten dat verzoeker niet aantoont dat iemand die lijdt aan PTSS onbekend kan raken met dergelijke elementaire gegevens over feiten die hij zelf aanbrengt, kan dit bezwaarlijk de getuigenis weerleggen van de secretaris-generaal van CSPDS dat hij onbekend is met verzoekers vader en deze nooit voor hem gewerkt heeft. Los van de beweerde PTSS, dient vastgesteld te worden dat dit verzoeker niet heeft belet manifest verzonnen feiten aan te brengen en vol te houden.

3.9. De niet betwiste en door de commissaris-generaal correct weergegeven hiaten en ongeloofwaardigheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK